

Věstník

občasník junáckého střediska Moravská Třebová

Úvodník

Zima pomalu končí a s nadcházejícím jarem nabírá náš skautský život větší otáčky... Máme za sebou střediskový i okresní volební sněm, proběhla registrace členů, sestřičky oslavily Den sesterství (dodatečně ještě jednou přání všeho nejlepšího), a před námi jsou již tradiční akce (střelecká soutěž O zlatou kulku Oldy Šetrného, dětský karneval dívčího kmene a Svojsíkův závod). Také příprava letního tábora je již v plném proudu. Práce a úkolů pro každého víc než dost, nezbyvá než doufat, že se jich všichni odpovědně zhostíme a že každý udělá kvalitně a včas, co se od něj předpokládá (a raději i něco navíc). Ať nás to přicházející jaro nenachytá ještě za pecí...

Jessie

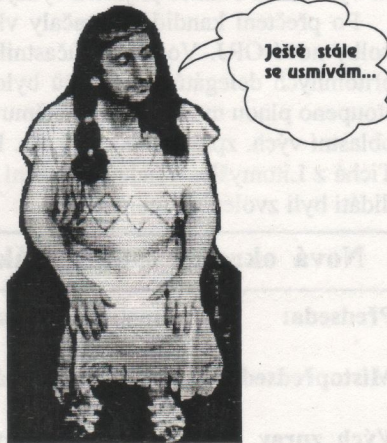
Na slovíčko s vedoucím střediska...

V jednom z Věstníků jsem Vás informoval o průběhu VII. mimořádného sněmu v Olomouci. Z tohoto článku nám vypadla část textu, takže zde je jeho znění:

"O variantách P-Q se rozhodlo takto: na návrh mezinárodních organizací bude omezen počet účastníků sněmu na 600. Účast bude určena klíčem podle počtu členů jednotlivých středisek v okrese."

Jaro je pomalu za dveřmi, to je doba, kdy bývalo dobrým zvykem provádět jarní úklid. Loni přesto, že byly zadány úkoly, tak se toho moc neuklízelo. Proto letos nechci nikomu násilím přidělovat podobnou činnost. Ale porozhlédněte se činovníci a rádcové kolem sebe, opravdu není co kolem našich kluboven uklízet, zlepšit, opravit, nebo změnit? Nevím jaký máte k našim klubovněm vztah, ale kdysi platilo, že kdo si něco vybuodoval, vytvořil a podílel se na úklidu "svého", tak si toho také více cenil a vážil. Dodnes mi například není jasné, jakým způsobem

z pěti stolů v dívčí klubovně zůstaly stát na svých nožkách pouze tři. Jeden z nich už řadu měsíců leží v koutku jako bojovník z třicetileté války /bez nožiček/, další při mém průzkumu Baráku tak nějak "sám" odpochoďoval do sklepa /opravdu nepochopím jak se mu to podařilo, když je také jako Meresjev bez nožiček/ a přitom nikomu žádný stůl nikde nechybí? Při pohledu za kamna mi to občas připomíná odpadkový koš a některé nástěnky už zase mají téměř historickou hodnotu. Někteří si v tuhle chvíli asi řeknou, co se tomu našemu Demimu zase nezdá, vždyť se všichni na schůzkách přezouváme, po každé schůzce uklízíme a už se nemůžeme dočkat, kdy na nás zase vyjde sobotní úklid. Teď ale vážně, pokud někdo z Vás bude chtít zorganizovat nějaký jarní úklid, nebudu v tom nikomu bránit. Stačí, když na nejbližší střediskové radě řeknete, který rajón si vyhrazujete a co chcete zlepšit, opravit či uklidit. Těm ostatním to třeba přijde líto, že na ně žádný úklid nezůstal a z povzdálí vám budou tiše závidět, že na "svém" už nemohou nic vyčistit.

A kdyby Vám na ten úklid opravdu snad nezbyl čas, tak já už si to spolu s několika nadšenci nějak zařídím.

Co vy na to ?

Ještě tu mám informaci o poplatcích na tábory. Po poradě s našim hospodářem a vyúčtováním loňských táborů jsme nuceni změnit výši poplatků. Za dva týdny bude tedy poplatek činit 900,- Kč na jednoho účastníka tábora. Členové na které rodiče budou pobírat státní vyrovnávací příspěvek /220,- nebo 320,-Kč/ tzn. děti ze sociálně slabších rodin, budou platit 800,- Kč. Nečlenové organizace 1 000,- Kč. Rádcové, kteří pojedou na tábor se svojí družinou, budou platit polovinu z výše uvedených poplatků tj. 450,- nebo 400,- Kč /SVP/ za dva týdny pobytu.

Demi

Střediskové volby

V pátek 3. února 1995 se uskutečnil volební sněm střediska. Vzhledem k tomu, že valná většina z Vás se ho zúčastnila, tedy jen krátce.

Devatenáct oprávněných voličů volilo následovně: vedoucí střediska (Demi 18 hlasů, Eva Vedmořchová 1), vých. zpravodaj DK (Maurenc 16 hlasů, Eva Vedmořchová 2, 1 neplatný), výchovný zpravodaj ChK (Jessie 17 hlasů, 2 hlasy proti), revizní komise (Darzi 15 hlasů, Aladin 14, Dáša 14, Miha 7, Jára 6.

Nová středisková rada bude tedy pracovat následující dva roky (pokud se něco vážného nestane) ve složení :

Vůdce střediska: Karel Šnobl
Vých.zprav. DK: Eva Maulerová
Vých. zprav. ChK: ing. Pavel Navrátil
Revizní komise: Luboš Grepl
Vladislav Holešovský
RNDr. Dagmar Štěpánková

Jmenování členové střediskové rady:

Hospodář: Vladimír Weissar ml.
Tajemník: Lenka Navrátilová
Zdravotník: MUDr. Iva Bisová
Eva Vedmořchová

Zástupce pro oldskauty: Luboš Grepl

Na regulérní průběh voleb dohlížela volební komise ve složení Vojta Sedlák a Madla Háková. Jako hosté se za okresní radu zúčastnily František a Truda Petrásovi. Naše účast: Demi, Jessie, Vojta, Aladin, Eva Vedmochová, Eva Kubínová, Maurenc, Madla, Mlha, Jožka, Dáša, Jára, František, Iva a Petra (čtyři voliči byli zastoupeni plnou mocí).

Jessie

13. Tábory - předběžně:

- většina děvčat - do Telecího u Poličky v termínu od 15. července

- ostatní - Kvíčalka od 1. července

- Včelky ("drůbež") - chata, 2. turnus

14. Příspěvky z činnosti do Věstníku!

Účast: Demi, Eva Vedmochová, Aladin, a Jessie, Eva Kubínová, Pavel a Petra Greploví, Jindra, Maurenc, Vojta a Darzi.

Jessie

Josef Vaňous
(Cerekvice)

jmenované funkce:

tajemník: Josef Vaňous
(Cerekvice)

zdravotník: MUDr. Iva Bisová
(M.T.)

hospodář: sestra Bednářová

organizační zpravodaj: br. Rožek
(Polička)

ekon. právní poradce: ing. Adolf Klein
(Polička)

Sředisková rada 17. 2. 1995

- Složení nové střediskové rady** (viz výše)
- Pokyny pro registraci** (rodná čísla, na kopii tužkou poznámky vlče, skaut apod. - termín **do 26. února** - Lence)
- Okresní sněm ve Svitavách**
23. února, DDM, 13:30, delegáti: Demi, Maurenc, Jessie, Eva Vedmochová, Jessie, Iva Bisová
- Hodnocení rádcovského kurzu**
kladné, ale neúčast Jirky Nečase a bratří Holasových na přidružených čekatelstských zkouškách (!)
- Informace z ORJ:**
- žádost o dotace na provoz a vybavení kluboven
- 22. února Den sesterství a 80 let dívčího skautingu
- vůdcovské zkoušky 27.- 28. května, Chrást u Chrudimi nebo Havl. Brod
- Po dobu jarních prázdnin se na Baráku **netopí!**
- Příští středisková rada** 10. března
- Všechny střediskové buzoly ihned Demimu nebo Darzimu
- VII. řádný sněm Junáka**
3. - 4. června v Brně
- Střelecká soutěž** O zlatou kulku Oldy Šetného (3. ročník) v sobotu 11. března, sraz 08:30 u brány VGJŽ,

soutěž jednotlivců i družin (pravidla jako v minulých ročnících), ceny + sladká odměna. Organizuje: Jessie, na palebné čáře: Vojta, Jára a roveři, brána: Martin Dlábek a spol., ceny Vojta + Aladin, Lenka (mls), hudba: Jindra. V rámci akce také ukázky palných zbraní a příslušenství. Přijďte všichni!

12. Dětský karneval DK

v sobotu 25. března ve 14:00 na Písku

Okresní volební sněm

Ve čtvrtek 23. února se ve Svitavách konal okresní volební sněm Junáka. Z našeho střediska se zúčastnili: Demi, Eva Vedmochová, Maurenc, Iva Bisová a Jessie.

Po neformálním přivítání a oficiálním zahájení začalo jednání sněmu volbou návrhové komise: moje maličkost a br. Oblouk (Svitavy) a volební komise: br. Datinský (Brněnec), Votroubek st. (Jevíčko) a jedna sestra z Dolního Újezda.

Předseda ORJ br. Petrás a výchovný zpravodajové br. Demi a ses. Leníčková přednesli stručné hodnocení činnosti ORJ za plynulé dva roky (Svojsíkův závod 1993, Závod vlčat a světlušek 1994, čekatelstské a vůdcovské zkoušky, rádcovské kurzy atd.). Byla konstatována vzrůstající úroveň skautingu v okrese, i když ne všechno je ideální a je pořád na čem pracovat.

Hospodářka ORJ ses. Bednářová přednesla zprávu o hospodaření (přibližně vyrovnaná bilance příjmů a výdajů).

Po přečtení kandidátky začaly vlastní volby nové ORJ. Voleb se zúčastnilo 29 přítomných delegátů, 10 voličů bylo zastoupeno plnou mocí. Hostem sněmu byla oblastní vých. zpravodajka DK ses. Hana Tichá z Litomyšle. Všichni navržení kandidáti byli zvoleni jednomyslně.

Nová okresní rada Junáka

Předseda: František Petrás
(Polička)

Místopředseda: Truda Petrásová
(Polička)

Vých. zprav. DK: Eva Vedmochová
(M.T.)

Vých. zprav. ChK: Karel Šnobl
(M.T.)

Zpravodaj OS: Zdeněk Svoboda
(Svitavy)

Předseda RK: ing. Adolf Klein
(Polička)

Členové RK: Alena Posltová
(Litomyšl)

Dále byla projednána otázka delegátů z našeho okresu na VII. řádný sněm Junáka do Brna. Nakonec byla výběrem delegátů navržených středisky pověřena nová ORJ (na zasedání 13.4., klíč 1 delegát na 140 členů).

Závěrečným bodem programu byla **diskuse:**

- jak řešila jednotlivá střediska otázku **registračních příspěvků** (pro připomenutí - 50 Kč na člena je povinný odvod Ústředí, 5 Kč ORJ):

Svitavy: děti 60 Kč (30 ihned, 30 do konce června), vydávající 100 Kč

Cerekvice: 55 Kč děti i dospělí

M.T.: jako loni (dětí 30, nevýděl. 50, výděleční 100), rozdíl bude doplacen z prostředků střediska

Brněnec: 60 Kč všichni

Polička: děti 80 Kč, vydávající 100 Kč
Litomyšl, Jevíčko, Dolní Újezd: jako M.T.

V několika střediscích se obrátili na rodiče s vysvětlujícími dopisy, v Poličce také osobním jednáním (schůzka). Z uvedeného vyplynul závěr, že rodiče jsou vesměs ochotni zaplatit zvýšené příspěvky, pokud jsou včas a správně informováni.

br. Datinský

Rok 1995 byl vyhlášen Evropským rokem ochrany přírody (po 25 letech). Všechna střediska obdržela materiály s nástupem programů pro tuto akci.

br. Petrás

29. dubna se v Havl. Brodě uskuteční II. sněm oldskautů. Z titulu funkce byl jako delegát našeho okresu navržen a potvrzen br. Svoboda ze Svitav.

Koncem května budou **vůdcovské zkoušky ChK**. Je žádoucí, aby se na ně přihlásilo co nejvíce současných "čekatelů".

Na příštím zasedání ORJ 9. března proběhne **revize hospodaření středisek** (účast hospodářů + potřebné doklady).

Jessie

SKAUTING

Výpis ze Skautingu č. 5

PF 1995 (ses. Macková)

Z reklam se dovídáme o léčích, které nás zbaví přebytečných kilogramů, bolesti hlavy, zad, zubů a dodají tělu chybějící vitamíny. Žádná reklama ale nenabízí lék proti lhostejnosti, pohodlnosti závisti a intrikám. Ani žádný lékař neumí předepsat lék, který nám přes noc vyčistí svědomí, duši a nasadí ráno laskavou tvář. Moc bych si přála, aby se nám podařilo nalézt tento lék a abychom se jím obdarovávali po celý rok. Jen tak budeme všichni zdraví, jak si to při setkání vzájemně přejeme.

Skauting jako naděje (br. Břicháček)

Mnoho se dnes debatuje o budoucnosti skautingu v Čechách - co jej brzdí, zda budeme mít dostatek dětí, jak se projeví generační výměna a pod. Slyšíme, že děti jsou jiné, že nemáme materiální prostředky atd. ALE! Měl náš svaz v době Svojsíkově dostatek prostředků /válka!/ nebojoval s nepochopením /Sokolové/ a neměl i mnohé vnitřní rozpory?

Minulá desetiletí se nepodepsala špatně jen na dnešních dětech, ale ještě více na rodičích! Mohou být děti jiné než dospělí, které kolem vidí a které napodobují? Mám však pocit, že děti se dokáží zbavovat mnoha negativ rychleji než dospělí. A ti je mají vychovávat! Snadno totiž zapomínáme na vlastní dětství a naše chování a paměťové zkraslení mívá růžové brýle. Chápejme výchovu jako záměrnou činnost člověka zralejšího ve prospěch jedince zrajícího. Vytváří se osobní vztah pro obě strany povzbuzující. Vychovávají ti, kteří žijí nadějí, že jejich dílo je smysluplné a vede k probouzení vnitřních sil. A pro tuto naději, *bez které se neobejde-me* - sladko je žít!

Vůdce, zákon, paragrafy.

- pokračování - br. Fischer

Trestní odpovědnost za akce (oddílové, družinové). Tři příklady:

1. podnik vede rádce mladší 15 let a nikdo starší není přítomen - pokud se něco stane, je to vůdce, příp. starší činnovník, kdo může být trestně stíhán. Zvláště

jde-li o akci, která byla v oddílovém plánu. Pro vedoucího je to polehčující okolnost a také je důležité, aby mladší

rádce byl o všech nebezpečích poučen. Jestliže akce byla vedena mladým rádčem "na černo", bez plánu a poučení, nese plnou odpovědnost sám.

2. Akci vede rádce starší 15 let a mladší 18 let. Zde jde o odpovědnost "dělenou" a záleží na konkrétních okolnostech /plánování, poučení/.

3. Akci vede činnovník starší 18 let. Tady je situace jasná a trestně odpovědný je činnovník. Při vzniklé velké škodě (na výpravě dítě něco podpálí a škoda je přes 10 000 Kč) je jasné, že to vůdce jistě nechtěl, ani k tomu nenaváděl a pak je trestně odpovědný vždy ten, kdo škodu způsobil.

Pozor: někdy trestní odpovědnost nevzniká, ale vůdce nebo rádce může být souzen dle občanského zákoníku za způsobenou škodu.

Průvodce náboženstvími

/pokračování/.

Náboženství indická.

1. **Budhismus** byl z indické půdy skoro vytlačen, ale jinde, hlavně v Asii je jedním z nejsilnějších. Jsou však i budhisté u nás! Přejal z hinduismu víru v převtělování (reinkarnaci) tj. víra, že se duše po smrti těla převtělí do jiného a podle toho, jak žila v životě předchozím, bude se po zasluzení mít v životě příštím. Nedělí do kast (tříd), ale jen na mnichy a laiky. Cílem je stát se osvíceným (bódhisattvou) vzdát se dobrovolně odchodu do nirváry (slastné nebytí) a pomáhat bližním k lepšímu životu (v rámci reinkarnace).

2. **Hinduismus** převzal učení podle starých svatých spisů (Upanišády) a požaduje od každého, aby plnil povinnosti dané jeho kastou (postavením ve společnosti). Rozhodující jsou skutky (ale i myšlenky a řeč! ... což připomíná i náš 10. bod zákona!!!). Zařazení do kasty je dáno zrozením, čímž je dáno neměnné složení indické společnosti. Nejvyšší je kasta kněží (bráhmanů) a cílem věřícího je snaha přejít do vyšší kasty.

(Je proto podivné, jak při takové víře mohlo dojít k zabití Indiry Ghándiové, členy její osobní stráže! Asi jsou při těch náboženstvích fanatické, kterým víra zatemnila rozum. - Jožka)

Jubileja

Pokračujeme v uveřejňování přehledu našich jubilentů s tím, že (na četné připomínky) budeme nadále uvádět věk i u děvčat. Nebude to zřejmě zcela v

souladu se společenskými konvencemi, ale na druhé straně - fyzický věk přeci není rozhodující, podstatné z našeho pohledu je to, na kolik se kdo cítí!

2. 3.	Stejskal Jan	15 let
7. 3.	Matouková Romana	15 let
17. 3.	Sedlá k Vojtěch	32 let
17. 3.	Slánský František	52 let
23. 3.	Pivcová Eliška	73 let
13. 4.	Masárová Šárka	15 let
19. 4.	Janíčková Kateřina	23 let
22. 4.	Kolář Vladan	17 let

je název knižní edice, kterou již tři roky vydává skupina nadšenců z Liberce, soustředěná kolem br. Miloše Zapletala - Zeta. A budiž jim za to čest a chvála, protože jednotlivé svazky edice vytvářejí ucelenou řadu moderní skautské literatury, která by neměla chybět v knihovničce žádného vůdce a činnovníka, který to myslí se skautováním vážně. Na četné žádosti uveřejňuji přehled titulů, které již vyšly a některé další informace.

Zatím vyšlo 15 titulů:

Rádce skautské družiny

Skautský oddíl I

Skautský oddíl II, Program 1

Skautský oddíl II, Program 2

Vlče - skaut - rover

Poselství skautské výchovy

Skautské toulky přírodou

Skautské hry v přírodě

Skautské hry v klubovně

Skautské hry ve městě

Zpěvník

Skautský tábor

Sachemův odkaz (CTH)

Skautská praxe I

Skautská praxe II

Uvedené svazky si lze prohlédnout nebo půjčit ve střediskové knihovničce u Bary Vackové (Dr. Jánského 12).

Další tři tituly by měly vyjít do prázdnin:

Zálesácká praxe

Skauting - základní příručka

Stezka zdatnosti

Předplatitelé celé řady si objednávají nové tituly vždy po třech. Začínalo se na ceně 100 Kč, současné předplatné je díky inflaci a vyšším poštovním poplatkům 135

Kč. I tak se jedna o cenu, pokrývající pouze náklady na vydávání. Takových abonentů máme ve středisku nyní 10, a proto dostáváme jeden svazek zdarma (do střediskové knihovničky).

Pro nové abonenty, kteří si by si chtěli objednat knihy i zpětně, je k dispozici 12 z 15 vydaných titulů za celkovou cenu 520 Kč.

Jednotlivě jsou k dostání jen tyto tituly: Rádce skautské družiny (50 Kč), Poselství skautské výchovy (35), Zpěvník (55), Skautské hry ve městě (45) a Skautská praxe I a II (pouze společně za 95 Kč).

K uvedeným cenám je třeba přičíst 15 Kč na poštovné.

Pokud máte o Skautské prameny zájem, můžete si je objednat buď sami (písemnou objednávkou na adresu Skauting, Kosmonautů 359, 460 05 Liberec, peníze je nutné poslat složenkou předem, v objednávce oznámit datum a způsob zaplacení) nebo hromadně, mým prostřednictvím (objednávky + peníze přijímám do 31. března).

Střediskový Strážce Pramenů *Jessie P.S.* Co takhle hodnotná knižní odměna za bodování (apod.)?

SKAUTING

Výpis ze Skautingu č. 6

22. únor byl "Den sesterství".

/s. Pešková/ - Měl to být také den zamýšlení, nejen nad sestrami, ale i nad sebou samým. Člověk je zvláštním stvořením Země, nemá svoji podstatu v sobě, ale mimo sebe, musí ji stále hledat, dokud žije. Skauting je metodické hledání této cesty. Musíme se soustředit na svoji úlohu a svoji práci, protože "ten druhý" může svobodně tvořit jen za předpokladu mého odpovědného konání.

K roku tolerance. /br. Břicháček/ - Byl vyhlášen UNESCO /spol. národů/. Lidská snášitelnost nevzniká sama, ale jedinec se k ní propracovává. Nemůžeme být stejní v chování, názorech, či postojích, ale musíme ty rozdíly respektovat. Zkusme se během roku sejít u krbu, pod hvězdami a hledejme bez zaujetí a s ochotou si porozumět na cestě k sobě.

Co dal dívčí skauting ženám?

/s. Pfeifferová/ - Má u nás právě 80 let výročí. Spočítal někdo kolik žen a dívek

prošlo na světě skautingem? Bylo by to číslo nemalé a nemalé by byly i stopy, které na nich skauting zanechal. Vždyť je to rovina, kde se oba prvky - mužský i ženský uplatňují v rovnováze. Často ve vzájemném zastoupení: muži vychovávají dorost a ženy dělají řemeslo. Ovšem je třeba znát míru, aby to nepřešlo až na pole válečné. A muži i ženy se zde vzájemně učí, jako nikde jinde.

Vůdce, zákon, paragrafy

/pokrač./ br. Fischer.

- **Dítěti se něco stane**, když místo schůzky nebo oddílového podniku pobíhá po městě. Vůdce ani rádce nejsou trestně zodpovědní za něco, co nezavinili. Rodiče si myslí, že je na skaut. akci, a proto je vždy dobře, když neomluvené absence rodičům oznámíte.

- **Dítěti se něco stane** na cestě na schůzku /skaut. podnik/ nebo zpět. Záleží na tom, zda bylo s rodiči sjednáno /podpisem/ při přijímání do oddílu, že dítě může chodit samo, nebo zda si je budou odvádět. V prvním případě, je vůdce z obliga, ve druhém, když nikdo pro dítě nepříjde, musí se vůdce postarat o předání dítě domů. Máte někdo takové ujednání s rodiči? Asi nikdo!

Hospodář tábora /oddílu/ je trestně zodpovědný za zpronevěru, tj., když si přisvojí peníze nebo inventář úmyslně a nejde o obyčejnou ztrátu, a to hodnoty od 2000 Kč.

Zdravotník /pokud to není přímo lékař/ nesmí svým zásahem způsobit újmu na zdraví. Nesmí provádět žádné složitější úkony, stanovit diagnózu a určovat způsob léčby. V takových případech smí poskytnout první pomoc a dále se obrátit se na lékaře. Např. neřikat při bolení břicha, že je to "jen z přejedení" a zanedbat zánět slepého střeva!

Průvodce náboženstvím

/pokračování, br. Kopecký./

Křesťanství - odvíjí se od historické osoby Ježíše Krista, od jehož narození se datuje "náš letopočet" - (zemřelý náčelník br. MUDr. Filip z Poděbrad, navštívil Jeruzalém a Nazaret, pátral po Kristových stopách a napsal i jeho životopis. V době totality nemohla kniha vyjít zde, proto ji vydal v emigraci br. Fandrlík, v Kanadě. Zatím není k dostání).

Za svého života si Kristus vybral 12 apoštolů, a ti po jeho smrti šířili dále jeho učení. Náboženství se rychle šířilo i přes kruté pronásledování /první křesťané byli i v arénách předhazováni lvům!/ a zasáhlo i centrum tehdejšího "světa" - Řím,

který se stal dodnes sídlem papeže - následovníka sv. Petra.

Ke katolické církvi se hlásí asi 21 % lidstva, k pravoslavné 4,5 %, k evangelickým více než 11 %. Tyto církve vznikly názorovým rozkošem v 11. a 16. století.

Pro všechny křesťany je hlavním zdrojem Bible, neboli Písmo Sváté, skládající se ze Strého Zákona, přejatého od Židů a z Nového Zákona sepsaného evangelisty (hlasatelé Radostných zvěstí) - Matouš, Marek, Lukáš a Jan). Základem je "Desatero božích přikázání", které se velmi blíží i našim 10 bodům skaut. zákona. Je tedy každý vandalský a bezohledný čin také nekřesťanský. Člověk má správně vůči bližním a světu využívat ku prospěchu svůj rozum, který od Boha dostal.

O to se také vzorně pro celé lidstvo snaží papež Jan Pavel II, který k nám má opět přijet 20. - 21. května, pokud mu zdravotní stav dovolí.

Zkáza mohyly na Ivančenu.

s. Mužíková

Mohyla k uctění památky skautů zemřelých za II. války, postavená na Lysé Hoře v Beskydech, byla dosud nezjištěnými vandaly rozmetána v prosinci loňského roku. Trosky jsou uloženy na obecním úřadě v Malenovicích a mohyla bude obnovena. Po ničitelích pátrá policie a za nimi jde také naše kletba. Komu mohla mohyla vadit a jaké to bylo hrdinství?! ...

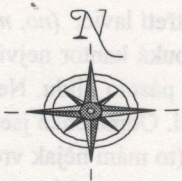
Slevy na dráze

(aneb ne všechno se povede) br. Davy
Zmíněný bratr si podle Skautingu č. 2-3 vypočítal jízdné se slevou z Prahy do Kamence a vyšlo mu to pro oddíl na 237,- Kč. Po vyplnění formuláře u pokladny a hodinu čekání, žádala paní pokladní 361,40. A podala mu jiné vysvětlení. Zřejmě tedy záleží na tom, kdo jízdenku počítá a jak zná předpisy. Pokud tedy někam pojedete, informujte se předem a neďte se ošidit.

Jsou zvláštní místa ... /br. Šaman/

V krajině, v polích a v lukách se kříží podivuhodné siločáry. V takových bodech stojí odedávna kříže, kapličky, staré stromy, nebo alespoň vyvýšený kámen. Lidé již dávno před námi vytušili ono zvláštní proudění, silová pole a magické výspy, kde snad země hovoří s nebem. S vážností chodte na taková místa posedět, postát, dumat a snít ...

Nedávno jsem překládal turist. průvodce po okolí Mor. Třebové. Byl z roku 1911 a i tam bylo mnoho takových míst doporučeno. Nacházela se zde místa, kde byla léčivá voda i sírné prameny. Lázně byly i na Kvíčalce. Zkuste taková místa vyhledat na svých jarních vycházkách. /Jožka/

Žihadlo č. 6

Zahrajte si na detektivy

Záhada na pobřeží

Inspektor Harding trávil zaslouženou dovolenou na pobřeží. Zaneprázdnění v Yardu mu nedovolilo dopřát mu dovolenou několik let. O to víc si odpočinek užíval. "Tohle bude ta nejlepší dovolená, jakou jsem kdy měl", svěřil se recepční v penzionu, kde se ubytoval.

Právě snídal, když zaslechl mladého muže, kterak horečně vypráví svým přátelům o jakési nehodě. Sotva Harding uslyšel, že jakýsi starý plukovník byl nalezen téměř mrtev s kulkou v hrudi, neotálel a přispěchal k recepčnímu pultu s nabídkou pomoci.

Mladík pracoval jako poslíček a on to byl, kdo objevil plukovníkovo tělo. Protože zraněný neměl v domě telefon, neprodleně vyběhl do penzionu uvědomit policii.

Inspektor Harding okamžitě zatelefonoval pro lékařskou ambulanci a na policejní stanici. Poté spěchal k plukovníkově vile.

Na místě našel dva detektivy. Představil se a s potěšením vyslechl, že neodmítají, aby jim přispěl radou a svými zkušenostmi londýnského odborníka.

Plukovník ještě žil. Na první pohled vše nasvědčovalo tomu, že se nešťastnou náhodou postřelil sám. Jeden z detektivů důkladně vyfotografoval bezvládné tělo ze všech stran. Druhý zatím sbíral otisky. Teprve poté dovolili sanitářům zraněného odvést do nemocnice.

Poslíček našel postřeleného muže polosedět sesutého na pohovce. Revolver ležel na levé straně sofa, nedaleko plukovníkovy spuštěné paže, v kaluži krve. U plukovníkova levého boku ležela hřbetem vzhůru otevřená kniha. Byla rovněž celá od krve.

Místní detektivové zkoumali otisky prstů na zbrani. Jediné, které na revolveru našli, však patřily oběti. Poté se policisté snažili zjistit, jakou knihu to plukovník vlastně četl, avšak stránky knihy byly nasáklé krví a krev ušpinila i titulní stranu. Střelný prach na plukovníkově saku napovídal, že plukovník nejspíše toužil spáchat sebevraždu.

Po chvíli se tři policisté sešli u okna, u něhož se mlčky snažili urovnat své myšlenky. Mlčení přerušil až jeden z detektivů. "Měl bych patrně jít zjistit, zda plukovník sepsal závěť, co říkáte? otázal se.

Inspektor Harding potáhl z dýmky. "Jistě, ale dokud jste zde, nestálo by zato, podívat se, jestli plukovníka bezprostředně před střelbou někdo nenavštívil?" řekl. "Sousedé vám jistě pomohou. Podle mých zkušeností toto není sebevražda. Nechci zasahovat do vašeho způsobu vyšetřování, jsem koneckonců jen váš host, ale být vámi, optám se sousedů." Detektivové se překvapeně podívali do inspektorovi kamenné tváře. Jak si může být tak jist, že plukovník nespáchal sebevraždu?

Pokud možno, správnou odpověď napiš na červeně označený lístek, který vhodíš do určené schránky na Baráku a v příštím čísle Žihadla si přečti rozuzlení a vyhodnocení.

Hodnocení detektivky z minulého čísla.

Odhalení přišlo jen jedno a bylo správné. Napsala nám ho jistá členka Ještěrek, která asi nechce být jmenována. Proto ji vyzýváme, aby se ozvala nebo odměna propadne ve prospěch redakce (to jsme my).

Řešení: Pan John si nemohl dotyčný dopis přečíst, jelikož jeho brýle ležely v autě na zadním sedadle a bez nich by dopis nepřečetl.

Hanka

Výlet do ztracena

Byl jednou jeden král ... tak začínají skoro všechny kouzelné pohádky, ale naše interview začínají takto: Jednoho krásného ... zimního ledového zasněženého odpoledne jsme se vydali do ztracena do Ztracené za Jožkou. Přesně dle dohody jsme zazvonili ve tři hodiny, ale dovnitř jsme ještě nešly, jelikož jak to u Greplů chodí, musela Lenka ještě pro chleba - v neděli odpoledne. Ale nakonec jsme seděly po uši zabořené do křesla s šálkem skvělého bylinného čaje v rukou, u ohýnku ... Opodál svítil vánoční stromek s betlémem ...

1. Jaké otázky jsi čekal?

No tak - kdy jsem se narodil a kde, odkdy jsem u skautů a takový dotazy.

2. Teď jsi slavil 75 let, a to je už úctyhodný věk a je velká škoda, že o tobě neví ty malé děti ...

Od toho jste tady už vy, abyste to převzali a hlavně aby vás znala ta omladina. My už se můžeme jen dívat.

3. *Já si stejně myslím, že je škoda, aby se o tobě "někdo" nedozvěděl a myslím si, že by to tyhle děti hodně zaujalo. My máme plány a energii, ale vy máte zkušenosti, a to nám právě chybí.*

No ale, to co jsem kdysi uměl, už jsem zapomněl a zapomínám, to už je taková stezka, jak je člověk na tom vrchu, to je tak těch 40 let, tak to jde z kopce, no a já už mám hodně přes těch čtyřicet. Vždyť mi bylo padesát, když jsem zakládal Kvíčalku a vedl první tábor.

4. *Mohl bys nám trochu shrnout tvůj dosavadní život? Ty toho máš jistě ještě hodně před sebou, nás však zajímá to, co už bylo.*

Vidíte tu knihu s těmi červenými listy? No tam je shrnutej můj život od toho, co jsem začal učitelovat. Jmenuje se to Pohádkový děda.

Tos psal ty?

No tam ty knížky - všechny - jsou moje takový výrobky. Tak jsem dělal do ledačehos.

5. *To je to. Tys nám připomínal a ještě připomínáš Jaroslava Foglara. Takže jsi i psal?*

No donedávna jsem psal takový knížky vzpomínek ze svého života. Foglara jsem osobně neviděl a neznal, ale hrál jsem v jeho divadle, ve hře, která se jmenovala "Tábor ve Sluneční zátocce." Napsal to Foglar a jsou to vlastně Hoši od Bobří řeky převedení do divadla.

6. *Jak ses dostal ke skautování?*

No, když jsme se přestěhovali do Kolína, začal jsem roku 1938 skautovat. Tam skauti byli, kdežto v mé rodné vesnici nebyli. No a tak mě tam nenápadně pozorovali - tenkrát se hodně vybíralo - koupali jsme se v Labi a pak přišel jeden známej, studoval práva, a povídá: "Heleď, my už Tě dlouhou dobu sledujeme a ty by ses k nám hodil." Bylo mi tenkrát 17 let. Začal jsem pozdě. No a v květnu mě pozval, abych jel na tábor. A tak jsem začal, hned mě to chytlo a z toho je moje vzpomínka "Vousáč na Lužnici". Loni se četla veřejně na táboře.. Z Kolína jsme se stěhovali do Čáslavi, tam jsem začal učit na zemědělský škole, z Čáslavi jsme se stěhovali do Bystrého u Poličky. Mezitím byla válka. Tam jsem byl nasazen jako železničář v Německu na Odře. Pak se blížili Rusové, tak jsem přeběhl frontu (nechtěl jsem, aby mě Němci stahovali zpátky, kopat někde zákopy) k Rusům. Dokonce jsem měl bryčku a koně a vezl jsem jednu holandskou rodinu, co tam byli taky zapomenutí jako totálně nasazení, do francouzského tábora. Já jsem pokračoval přes Polsko, na Slovensko a tam jsem se málem dostal do fronty znova. Tady ještě Němci válčili na Oravě, tak jsem byl jako voják na Slovensku. Domů jsem přišel v červenci, pak jsem dokončil studia. Bylo to dlouhý a proto píšu knihy. To mě kluci vyhecovali, když jsem měl tady saunu na starosti. "To je fajn, když nám tady něco povídáš. Až odejdeš, tak se to zapomene - napiš to. Taky jsem psal. A z toho mám taky tu svou malou literaturu.

7. *Další aktuální otázka. Bavila tě škola?*

Ano bavila. Já jsem sedával tak ve druhý, třetí lavici (*no, my s Lenkou v poslední...*) - do poslední se kouká kantor nejvíc. Není pravda, že daleko od katedry je nějaký pásmo klidu. Největší klid je těsně před katedrou v první lavici. Odmalenka jsem seděl vepředu a měl jsem zájem dávat pozor (to mám nějak vrozený), takže jsem doma napsal akorát úkoly a nemusel jsem se učit. Snad je to dědičný, protože Eliška, naše dcera, i ty naše vnučky taky nemusí dávat pozor.

8. *Určitě jsi za svůj život poznal hodně lidí, dobrých i špatných, jaké vlastnosti u lidí oceniš a jaký bys naopak zavrhl?*

Lidi jsem poznal - když jsem si dal jednou záležet jako kantor, tak jsem spočítal - žáci, jejich rodiče, inspektoři, kantoři, ředitelé, zemědělství poradci, že bych měl znát asi 3000 lidí. Takže mezi nima jsem poznal dobrý i špatný. I v Německu byli dobří i zlí. Jednou i jedna paní spolupracovnice takovým varováním, abych toto a toto - gestapo se o mne začalo zajímat - zachránila život. Já blázen byl v Německu, bylo mi 24 let a teď jsem viděl tu hitlerovskou mládež, jak si hrajou na vojáky, a tak jsem s nima zkusil brát některý skautský věci, a oni za mnou začali chodit k jezeru, a přestali chodit na ty hitlerovský schůzky. No a gestapo hned vyčuchalo, že se stýkají někde s nějakým cizincem a já zabrzdil. Čili Němci byli dobří a špatní. Jednou jsem dal špatnej příkaz pomocníkovi, kterej obsluhoval výhybky v noci na nádraží, on to splnil a následkem toho vykolejila mašina. Ten člověk to vzal na sebe a povídal: "Nikde to neříkejte, že jste mi dal rozkaz" a oni ho za to poslali na západní frontu do Francie, kde strávil asi půl roku. Vzal to na sebe - Němec.

Hanka - Já tyhle lidi obdivuju ...

A byli mezi nima někteří výborní, ale já to nerozděluji - Čech nebo Němec, Francouz nebo Maďar ... Na frontě byli někteří výborní, ale taky se našli hajzlíci, kteří příkrádali v baráčkách po Němcích a vykrádali na co přišli. Nějakou vlastnost je těžko vynášet. Dobrej člověk to je těžká definice, může být chuděj, nevzdělaněj a svoje srdce by rozdělil, a může být chytřej, študovanej, a je křivák.

9. *A co Kvíčalka, jak jsi se k ní dostal?*

Kvíčalku objevil Mirek Kužílků, vzal mě tam a povídá: "Ty máš zkušenosti a my bychom tady chtěli tábor! Tehdy tam ty schody - hřiště, rybníček Bahňák - nebyly. Nahoře byla rozbořená hájovna, a dále, tam co je táborák, chalupa. Místo dnešní kuchyně byla stará hospoda, rozbořená, a tam co máme nynější chatu, tam nebylo nic, ona stála v místech dnešní stělnice. Byla patrová s dřevěnou podezdívkou a co je teď vršek, bylo první patro. Takhle jsme to tam našli. Lesní správa nám byla nakloněná, takže povídám: "Dobrý, dáme to dohromady." Přijel buldozerista z Ludvíkova, dostal ode mne směrnice. Jenže když jsem odjel, tak si připil a zůstal uvězněn v bahně Bahňáku. Tak přijel další buldozerista a dal to dopořádku. Byl jsem navnaděn, abych vedl první tábor. Tak jsem řekl, že jo, a že to budu dělat jako "kolínská trojka", tam jsem byl vedoucí oddílu. Jídelníček - každý večer suchý chleba a kakao - kvůli tomu tam dělali

strašnou rebélii. Chlebovou polívku k obědu taky odmítali a pak ještě vyškrabovali hrnec. Takže tábor dopadl dobře, bylo moc hezky. Mírek vedl se mnou, Majka dělala zdravotnici, ale oba se zajížděli, čili já jsem dělal všechno. Rozcvičky, vařil jsem. Byl to chlapecký tábor. V noci jsem je vedl přes les do Trnávky, tam jsme obsadili koupaliště, pochopitelně samí kluci a bylo noční koupání ve dvě hodiny v noci. Měsíc v úplňku, kluci na to dodnes vzpomínají. Dneska nemáme v okolí Kvičalky žádné nepřátele, už od začátku jsme si dělali přátele. Prostě tábor proběhl hladce, bez incidentu. Děvčata byla v této době na Svojanově.

Pak přišly existenční problémy. První a druhý tábor proběhl s velkou parádou, pak se to muselo převést na pionýry a fungovalo to dál.

10. A co studánka, ta tam byla odjakživa?

Studánka tam byla odjakživa, vedla k ní odjakživa značkováná cesta. Byla v ní tak dobrá voda, že když jsme nechali dělat rozbor, tak si ji okresní hygienik poznamenal jako vodu téměř léčivou, lázeňskou. Po pár letech udělal nahoře státní statek hnojště, dostalo se to do půdy a bylo to.

11. Jožko, tato otázka je náročnější. Jak daleko do své minulosti jsi schopen se ve vzpomínkách vrátit? Nejstarší vzpomínka ...?

Nejstarší vzpomínku mám, když jsem byl asi tak tři-čtyřletý. My jsme bydleli pod Krušným horama a tam byla taková cihelna. Tam jsme mohli dělat cokoli - kopat tunely atd. Tam jsem teda chodíval. Měl jsem tam lásku Marušku, to byla dlouhá láska. A první vzpomínky v knížce mám od jedenácti let. Tam byl rybář výpravčí, on mne vzal na takovou boudu, chatu. Já tam byl čtrnáct dní a ty vzpomínky byly tak silný, že jsem o tom napsal i knihu (*tu knihu nám Jožka ukázal, byla vázaná, psaná na stroji, doplněná moc pěknými, Jožkou kreslenými obrázky*).

12. Co bys teď popřál nebo vzkázal dnešním skautům, členům Žihadla atd?

No, když složí slib, tak aby věděli, že něco slibovali, a co, že je taky nějaký skautský slib. To drží doteď mne, přešel jsem s tím frontu, prožil válku a vím, že to mělo cenu.

13. A co bys popřál nám dvěma redaktorkám?

Děvčata, já to velice vítám, že tady takovou dvojici máme (já to čtu), děláte to dobře a aby vás to bavilo.

DÍKY

Dlouho potom, co se nám dotočila páska a zásoby otázek k interview byly vyčerpány, jsme si ještě dlouho povídali. Pravda, Jožka by mohl, jak sám řekl, povídat a povídat, jelikož má o čem. Seznámil nás se svými knížkami, taky jsme se vrátili nejméně o 50 let zpět do jeho minulosti, formou fotek. Celé to sezení na nás silně zapůsobilo, jak Jožkova paměť a jeho naplno prožitý život, tak také plápolající ohýnek v krbu zapálený na

naši počest. Bohužel přišla doba loučení a my máme o další příjemný zážitek více. Proto také děkujeme Jožkovi, ale také vám, protože bez vás by nebylo Žihadlo a tento úžasný rozhovor. Dozvěděli jsme se také mnohé zajímavosti, které nám vyrazily dech a které jsme vám úmyslně zatajili, protože jednou se stane něco, co .....

Hanka + Darzina

Moudré rady pro tvrdé hlavy

díl I. KANADY

Téma, kterým otevíráme naši novou rubriku, je v současné době vcelku aktuální, neboť tuhá zima je obdobím, kdy mnohý z nás získává nové boty. Jak známo, není příliš moudré v nových botách podnikat, jakékoli delší pochody, aniž by si na ně naše nohy zvykly. A mluvíme-li o kanadách, nemusí tím pochodem být ani Vandr skrz Malou Hanou, abychom na zarudlých patách objevili obrovské, do masa sedřené puchýře.

Takže:

Pravidlo č. 1: Kanady se musí rozhodit.

Jak? Po vojenských útvech a kasárnách kolují různé recepty, osvědčené, děděné z generace na generaci.

První způsob - popadneme 15 Kč a zakoupíme černý vojenský krém na boty. Pak potřebujeme kanady silnou souvislou vrstvou, kterou posléze zapálíme. Hoří modrobílým nepálivým plamínkem. Při tomto procesu se uvolňuje zvláštní vosk, jež se vsakuje do bot. Uchopíme do levé ruky kanadu, do pravé tvrdý kartáč (jsme-li leváci, tak obráceně) a každé místočko převedeme kartáčem. V těchto místech přestává krém hořet. (Tuto činnost nedoporučujeme provádět v místnosti, černý krém, který po roztavení dobře stříká, se na bílých stěnách vyjímá obzvláště nápadně). Pak si boty nazujeme a během půlhodiny by látky, jimiž je kanada prosáklá, měly zapůsobit tak, že bota zcela přilne a přizpůsobí se tvaru naší nohy.

Podle druhého, poněkud méně drastického, zato stejně osvědčeného způsobu, bychom měli kanady napustit, polít, utopit, ... zkrátka dobře promočit ve vodě jakékoli teploty, přebytečnou vodu z nich vytřít, opět si je nazout a chodit v nich tak dlouho, dokud na naší noze zcela neuschmou a nepřizpůsobí se tak plně tvaru naší nohy.

Obujeme-li si kanady předem připravené podle výše uvedeného způsobu, neměli bychom s nimi mít téměř žádné další problémy. Pokud ale pravidlo č. 1 ignorujeme, následuje další a to:

Pravidlo č. 2 - potřebujeme odbornou péči a porozumění.

- nejprve se psychicky připravíme na hlasitý, mohutný a intenzivní posměch okolí

- ve chvíli, kdy pocítíme na ztěžklých nohách tvořící se puchýře, či cítíme-li stékat hnis z již prasklých, požádáme své okolí, aby nás příliš nerozčilovalo a neprovokovalo, nebo v nás nyní tiká časovaná bomba (jen vybuchnout) a nejdeme si pro ránu daleko

- jakmile dorazíme na místo určení, počkáme na klidnější chvíli a budeme se snažit milé kanady odlepit od nohou. Jestliže se nám to podaří a potvrdí-li se naše obavy, puchýře zalepíme polštářkovou náplastí (*nalézáme-li se na Kvíčalce, musíme zalovit do vlastní KPZ, neboť v lékárně náplasti nejsou*).

- celý víkend si dáváme pozor na zraněná kopýtká, protože sebemenší dotek bolí. Samozřejmě se vyhneme obuvi, kterou musíme nazouvat na paty.

- asi hodinu před okamžikem, kdy se vydáme na cestu, si na klidném místě zřídíme malou soukromou ordinaci. Zásobení dostatečnou dávkou obvazů a trpělivostí si ošetříme bolavá chodidla. Pro tyto účely jsou zvláště vyhovující balíčky z 1. světové války, kterých je Kvíčalovská lékárna plná. V nich je obsažen hustý obvazový polštář a rulička obvazu.

Poslední pravidlo se týká všech, kdo užili pravidla č. 1 a také části těch, kdo museli využít pravidlo č. 2 a na kanady nezanevřeli.

Pravidlo č. 3 - kdo maže, ten chodí.

- ano, před pochodem je nutno botky namazat jakýmkoli mastným krémem, např. indulonou (raději více než méně). Ta vytváří ochranný filtr, nepropustný pro vodu a plyny.

- po návratu doma z kanad okartáčujeme bláto, omyjeme je vlhkým hadříkem a uložíme na bezpečné místo.

Mnoho zdaru a málo puchýřů!!!

Darzina

Soutěž č. 2

Od tohoto čísla počínaje vyhlášíme soutěž číslo 2. Úkolem je odhalit osobu na níže uvedeném obrázku (v tomto případě osobu chlapce). Jedná se o osobu u nás ve středisku známou a oblíbenou. Je to osoba, která má v našem středisku co do činění. Fotografie je a všechny následující budou též už poněkud starší z dětství či mládí, aby to pro vás nebylo tak jednoduché. Po odhalení dotyčné osoby stačí už jen svoji domněnku napsat na červeně označené lístečky na Baráku a vhodit jej do schránky. To už ale zcela jistě znáte.

Při plnění soutěží přejeme hodně zdaru a do dalšího čísla Žihadla se těší

SOUTĚŽ! SOUTĚŽ! SOUTĚŽ!

A hned tu máme dvě soutěže. O té první jsme se zmínili již v předchozím čísle Žihadla.

Soutěž č. 1

Spočívá v tom, že se musíte pokusit vymyslet a napsat na červeně označené lístečky na baráku co možná nejhumornější, nejzapeklnější či nejnapínavější příhodu, zážitek atd. Posléze tento lísteček vhodit do označené schránky a už jen čekat na vyhodnocení tvého příspěvku v nejbližším vydání Žihadla. Jinak podrobné informace visí na žihadlovské nástěnce na Baráku.

Two witches HANKA a DARZINKA

